

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 lipca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń społecznych I Oddział w Ł. ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy W. K. na kwotę 99 229,02 zł na dzień 1 stycznia 1999 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalono na 119,82% . Do obliczenia wskaźnika przyjęto zarobki - dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za lata od 1989 do 1998. Za okres zatrudnienia w firmie (...) Spółce z o.o. za okres os 1.03.1990 roku do 31 grudnia 1990 roku przyjęto wynagrodzenie minimalne, wskazując ,że firma rozliczała się deklaracjami bezimiennymi./ decyzja i wyliczenie w katach ZUS/

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał wnioskodawcy od dnia 1 lipca 2018 roku zaliczkę na poczet przysługującej mu emerytury. Zakład wyliczył wnioskodawcy emeryturę w kwocie 2984 zł 25 gr brutto. Do wypłaty po uwzględnieniu potrąceń wysokość świadczenia została określona na kwotę 2455,67 zł/ decyzja w aktach ZUS/.

Wnioskodawca w dniu 20 sierpnia 2018 roku odwołał się od decyzji z dnia i 31 lipca 2018 roku dotyczącej ustalenia wysokości kapitału początkowego i 2 sierpnia 2018 roku w przedmiocie wyliczenia emerytury. W uzasadnieniu wskazał ,że organ rentowy nie uwzględnił jego zatrudnienia faktycznego w firmie (...) i zarobków jakie tam uzyskał. Pominięto zaświadczenie o zarobkach które przedłożył w organie rentowym. Organ przyjął krótszy okres zatrudnienia w tej firmie oraz zarobki minimalne. /odwołanie k-3/.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu wskazano ,że pracodawca wystawił zaświadczenie Rp-7 z zarobkami wnioskodawcy za okres lat 1989, 1990, 1991. Do dnia 28 lutego 1990 roku firma rozliczała się deklaracjami imiennymi. Za okres od 1 marca 1990 roku do 31 grudnia 1990 roku przyjęto wynagrodzenia minimalne ponieważ brak jest rozbitcia w zaświadczeniu na okresy rozliczeń imiennych i bezimiennych / odpowiedź na odwołanie k- 6-6odw/.

Postanowieniem z dnia 10 września 2018 roku Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył do wspólnego rozpoznania sprawę dotyczącą wysokości emerytury ze sprawą dotyczącą wysokości kapitału początkowego /postanowienie k- 8 akt VIIIU 1772/18/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca W. K. został zatrudniony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. w od dnia 9 października 1989 roku na stanowisku dyrektora z wynagrodzeniem początkowo w kwocie 500 000 zł. Od dnia 1 stycznia 1990 roku wynagrodzenie zostało ustalone w kwocie 1 600 000 zł. W roku 1989 wnioskodawca uzyskał dochód w wysokości 3 700 000 zł, w roku 1990 w wysokości 17 087 600 zł natomiast za rok 1991 w wysokości 1 101 600 zł. Od wszystkich kwot były odprowadzone składki na ubezpieczenie. W roku 1990 pracodawca rozliczał się z ZUS deklaracjami imiennymi natomiast od dnia 1 marca 1990 roku zaczął rozliczać się deklaracjami bezimiennymi. W miesiącach od stycznia 1990 roku do lipca 1990 roku wnioskodawca uzyskał wynagrodzenie w kwotach 1 600 000 zł miesięcznie , w miesiącu sierpniu dochód wnioskodawcy wyniósł 872 700 zł, we wrześniu 400 000 zł , w październiku i listopadzie po 1 600 000 zł natomiast w grudniu 1 414 900 zł. W miesiącu styczniu 1991 roku wnioskodawca uzyskał dochód w wysokości 1 101 600 zł. / zaświadczenie w aktach ZUS, ewidencja wynagrodzeń w aktach osobowych wnioskodawcy , umowa o pracę i angaż w aktach osobowych wnioskodawcy/. Wnioskodawca był zatrudniony do końca stycznia 1991 roku / niesporne/.

Przy uwzględnieniu w roku 1990 łącznego dochodu wnioskodawcy w kwocie 17 087 600 zł wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za ten miesiąc wzrosły do 138,30% z 45,39% . Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosłaby 103 898,08 zł natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczony z lat 1989 -1998 wyniósłby 129,11% / hipotetyczne wyliczenie ZUS k- 29-36/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt sprawy, w tym aktach ZUS oraz aktach osobowych wnioskodawcy ze spornego okresu zatrudnienia. Podnieść należy, że wysokość dochodu wskazanego w spornym zaświadczeniu znajduje pełne odzwierciedlenie w dokumentacji osobowej i płacowej wnioskodawcy. Z ewidencji wypłaconych wynagrodzeń wynika kwota wskazana w zaświadczeniu. W tym miejscu wskazać należy, że w postępowaniu przed organem rentowym, nie dysponował on dokumentacją płacową wnioskodawcy aby móc w jakikolwiek sposób zweryfikować zapisy z zaświadczenia pracodawcy. Ponadto w spornym okresie czasu zaczął rozliczać się deklaracjami bezimiennymi co również wykluczyło możliwość takiej weryfikacji. Ustalając wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy oraz wysokość wskaźnika podstawy jego wyliczenia Sąd oparł się na hipotetycznym wyliczeniu dokonany przez organ rentowy przy przyjęciu zarobków za rok 1990 ze spornego zaświadczenia Rp-7 wystawionego przez pracodawcę. Dokonane wyliczenie nie budzi żadnych zastrzeżeń Sądu co do jego poprawności.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołania są zasadne i podlegają uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

W ocenie Sądu organ rentowy bezzasadnie pominął do wyliczenia kapitału początkowego wnioskodawcy zarobki jakie osiągnął on w trakcie zatrudnienia w spółce (...) w okresie od 1.03.1990 roku do 31.12.1990 roku i w miejsce faktycznie uzyskanych i oskładkowanych przychodów przyjął minimalne wynagrodzenia w tamtym okresie czasu.

Wobec wątpliwości podnoszonych przez organ rentowy co do faktycznego uzyskiwania zarobków w tym zakładzie Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia. Przede wszystkim Sąd oparł się na dokumentacji pracowniczej i płacowej, która potwierdziła rzetelność kwoty wskazanej przez pracodawcę w druku Rp-7 złożonym w organie rentowym przez wnioskodawcę.

W spornym okresie czasu wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenia wskazane w umowie o pracę a następnie w druku Rp-7, które którego wysokość ponadto potwierdza ewidencja uzyskanych wynagrodzeń. Wynagrodzenie to było znacznie wyższe zarówno niż wynagrodzenie minimalne. Wynagrodzenia te organ rentowy powinien uwzględnić przy wyliczeniu kapitału początkowego wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu przeliczenie wysokości kapitału początkowego z uwzględnieniem zarobków osiągniętych przez wnioskodawcę w spółce (...) pozwala na ustalenie podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych najkorzystniejszych lat zatrudnienia wnioskodawcy na 129,11%. Kapitał początkowy ustalony przy takiej podstawie wymiaru wynosi na dzień 1 stycznia 1999 roku kwotę 103 898,08 zł, co w toku postępowania hipotetycznie wyliczył organ rentowy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i przeliczył emeryturę i kapitał początkowy z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 129,11% oraz uwzględniając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za rok 1990 o wartości 138,30% co pozwoliło na przyjęcie, że na dzień 1 stycznia 1999 roku kapitał początkowy wnioskodawcy wynosi 103 898,08zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem i aktami rentowymi z pouczeniem doręczyć peł. ZUS

10.01.2019